Aqui estan intitulados
varias Bullas de Pontif.es
q. di concedieron a este
Conv.to y algunas a la
Reyes

Legajo. 4.o N.o 1.o

#114#

... V. Bta D[illegible]n

... omnia laudis. Nos tibi [illegible]

... P. [illegible] Hic pl[illegible]

... nostra. Rex pie [illegible]

... placent P. Bta. R. [illegible] nate

dicente dno

Officium

... me [illegible] longe

fac [illegible] auxilium tuum.

ut homo. Humiliavit [illegible]

fac(tus) obediens usq(ue) ad morte(m). morte(m)

autem crucis. P(ro)pt(er) q(uo)d (et) d(eu)s exaltavit

illum. (et) dona[illegible] illi nom(en) q(uo)d (est) sup(er)

omne nom[illegible] in nomine ihu omne

genu flect[illegible]. Celestium. terrestrium. et

infernor(um). Et omnis lingua confitea

tur. q(ui)a d(omi)n(u)s n(oste)r ih(esu)s xp(istu)s in gl(ori)a est

dei patris. R.

Tenuisti manum dexteram meam in

voluntate tua deduxisti me

cum gloria assumpsisti me

muy mag.co señor don luys
gomez v.º de la villa
de medina del campo y mi señor

Juan ay que hazer

quando taceant dd

muy ma

domingo molina

Juan gonzales v.º de la muy no

fran.co cenero

Juan duarte

ministro

BVLLAS. D. N. D. PII Diuina prouidentia Papæ. V.

CONFIRMATIONIS ET NOVAE

CONCESSIONIS PRIVILLEGIO-rum omnium Ordinum Mendicantium Motu proprio.

CVM PROCESSV ILLVSTRISS. AC Reuerendiſs. D. Alexandri Riarij Protonotarij Apoſtolici Curię cauſarum Camerę Apoſtolicę Auditoris, Iudicis, ac executoris, &c.

COMPLVTI

Excudebat Andreas de Angulo.

M. D. LXIX.

ALEXANDER Riarius Protonotarius Apoſtolicus Sanctiſſimi D.N. Papæ eiuſque Camerarij, necnon curię cauſarum Camerę Apoſtolicæ generalis Auditor Romanęque curię Iudex Ordinarius, ſententiarum quoque & cenſurarum in eadem Romana curia & extra, latarum, ac literarum Apoſtolicarum quarumcunq; vniuerſalis & merus Executor, & ad infraſcripta a ſanctiſs. in Chriſto patre & D.N.D. Pio Diuina prouidentia Papa V. Iudex Executor ſpecialiter deputatus. Vniuerſis & ſingulis Reuerendiſs. & Reuerendis in Chriſto patribus, & Dominis DD. Dei & apoſtolicę Sedis gratia, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, alijſque locorum ordinarijs, eorumque & cuiuslibet ipſorũ, in ſpiritualibus Vicarijs, ſeu officialibus gñralibus, ac alijs perſonis in dignitate eccleſiaſtica cõſtitutis, pręſentes literas, ſiue hoc pręſens publicũ proceſſus inſtrumentum inſpecturis, viſuris, lecturis pariter & audituris, omnibusq; alijs & ſingulis, quorum intereſt, intererit, aut intereſſe, quoſq; infraſcriptum tãgit negotium, ſeu tangere poterit, quomodolibet in futurum, quibuſcunque nominibus cenſeantur, aut quacunque præfulgeant dignitate, ſalutem in Domino, & noſtris huiuſmodi, immo verius, apoſtolicis firmiter obedire mandatis.

LITERAS eiuſdem Sanctiſs. D.N. eius vera Bulla plumbea, ſanas ſiquidem & integras, non vitiatas, non cãcellatas, nec in aliqua ſui parte ſuſpectas, ſed omni prorſus vitio & ſuſpitione carentes, prout in eis prima facie apparebat, nobis per R. P. F. Ioannem de Aguilera ordinis minorum regularis obſeruantię in Romana curia totius vltramontanę familię generalem Commiſſarium, nomine & pro parte ſua & R. P. Prouincialium, Guardianorum, ac Cõuentuum, ſeu Monaſteriorum, fratrum, monialium. & ſororũ pręfati Ordinis minorum, ſeu ſancti Franciſci in partibus Hiſpaniarũ commorantium in eiſdem literis in ſimul cum alijs ordinibus Mẽdicantium principaliter nominatorum nobis pręſentatas nos cum ea qua decuit reuerentia, noueritis recepiſſe, huiuſmodi ſub tenore videlicet.

PIVS EPISCOPVS Seruus seruorum Dei ad perpetuam Rei memoriam.

ETSI Mendicantium ordines, qui sedulum in vinea Domini quotidiè exhibere non cessant famulatum, summo semper studio (etiam dũ in minoribus essemus) amplexi sumus: ad summi tamen Apostolatus apicem (meritis licet imparibus) diuina fauente clementia assumpti, dũ id mente recolimus, facere non possumus, quin eos propensiori charitate, & paterno affectu amplectamur: ac exinde pro suis sanctis studijs, honestisquè laboribus, proquè salute animarum, ab Apostolica Sede (cuius continuè pacẽ, & dignitatem ordines ipsi fortiter tutati sunt) tàm spiritualia, quàm temporalia subsidia, ornamentaque acceperint, & accipiant, quibus & sancta sua officia, ac vitam suam regularem facilius, atque expeditius exequi, & transigere possint: & cæteræ, religiosæ personæ, ordinesquè alij, exemplo ipsorum prõptiores, alacrioresq; ad sua officia persoluẽda reddantur. Hinc est, quòd nos attendentes, plerosque ex venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, qui eosdem ordines precipue tamquam fructiferos in agro domini palmites, & colere, & adiuuare deberent, non

ſolum id exequi negligere, vèrum etiam Concilij Tridentini decretis in prauum ſenſum retortis eos & eorum quemlibet varijs afficere incõmodis, & perturbationibus, eorũq; priuilegijs non modicum afferre grauamen, conãtur. Quidam enim Epiſcopi (vt accepimus) nolunt admittere quoſdam regulares ad prædicationem, etiam in ſuis Eccleſijs faciendam, quamuis de eorum habilitate ad huiuſmodi opus exercendum, habeant bonum teſtimonium à ſuis ſuperioribus. Alij verò volunt, vt nedum ſemel, ſed etiam pluries in anno, coram ipſis, vel eorum Vicarijs prædicatores præſententur, ac pro licentia prædicandi (quam non niſi in ſcriptis dare volunt) aliquid quandoq; exigunt. Alij etiã Epiſcopi, maximam regularibus iniuriam irrogare videntur, dum præter ordinem, & veterem cõſuetudinem abſq; vlla ratione quoſdam reijciunt, & quoſdam (pro eorum libito) admittunt ad prædicationem huiuſmodi habendam in locis ſuæ diœceſis. Quorundam etiam locorum ordinarij, quoſdam Religioſos probos viros, & idoneos (etiam a ſuis ſuperioribus approbatos) ad confeſsiones audiẽdas admittere nullo modo volunt. Quidam ex eis volunt, non ſolum ſingulis annis, ſed etiam pluries in anno, in aliquibus partibus eoſdem confeſſores ſibi præſentari. In aliquibus vero oppidis tam Epiſcopi ſeu eorum Vicarij, quam preſbyteri Curati nolunt, vt fratres mendicantes vocati ad audiendas confeſsiones infirmorum (maxime ſi infirmitas eſt grauis) aut etiam ſanorum in priuatis illorum domibus, vel alibi, præter quam in ſuis Eccleſijs aut Monaſterijs poſsint

accedere

accedere. Nonnulli etiam audent Cōfeſſores Monialium (qui pleno Iure ſubſunt regularibus) examinare, cum tamē id minime per concilium decernatur, ſicut & de fratribus, qui ſunt audituri confeßiones aliorum fratrum. Qui etiā in aliquibus partibus nituntur aſſerere, ſeu facere, ne quiſquam infra annum poßit ſacram Euchariſtiam in Eccleſijs mendicantium recipere, neq; etiam moniales tertiarias nuncupatas ſuorum ordinum (vt aliqui aſſerunt.) in aliquibus partibus fieri, cum tamen ſolum in Paſchate (quoad ſeculares duntaxat) iuxta priuilegia ſummorum Pontificum prædeceſſorum nōſtrorum eiſdem ordinibus cō ceſſa id obſeruari debeat. Alij vero Epiſcopi, ſeu eorum Vicarij audent ad eorum libitum, dare licentiam quibuſcunq;, quæcunq; Monaſteria Monialium etiam ſanctæ Claræ ingrediendi, etiam ſi regularium curę ſubdita ſint. Quidam vero ſub prætextu exquirendi voluntates puellarum, ante profeſsionem earum volunt eas extrahere a monaſterijs, & per longum tempus alibi detinere, ipſaſq; puellas ſeu nouitias de pleriſque rebus interrogant, neque neceſſarijs, neque in decreto Concilij Tridentini deſuper contentis, ex quibus non modica poteſt oriri occaſio ſcandali. Alij vero plerique noluerunt, quoſdam regulares aliarum diœceſum ſacris ordinibus initiare: ac etiam a ſui ordinis prælatis approbatos, admittere nolunt. Aliqui vero ſingulis dominicis diebus in ſuos Parrochianos ad ſonum campanæ excommunicationem promulgant, vt non poſsint intereſſe miſsis, concionibus, & diuinis officijs, niſi in propria parro

chia. Alij vero ipsis prohibent, vt omnino in alijs Ecclesijs (etiam requisiti) non celebrent. Alij vero in aliquibus partibus in eorum Ecclesijs conciones sacræ scripturæ, & sermones pro mortuis haberi nolunt: & si aliquid ipsis relictum fuerit; vt ab ipsis missæ dicantur, vel alia officia pro mortuis celebrentur, ipsis sibi ea vsurpant, dicentes, quod ipsi ea exequi non possunt, quia ipsi sunt pastores. Alij vero sub excommunicationis latæ sententiæ, & exilij per decēnium a diœcesi pœna, inhibuerunt ne missæ in eorum Ecclesijs celebrentur, in diebus festiuis, antequam rector Parrochialis Ecclesiæ celebrauerit. Alij etiam nolunt, vt dum prædicatio in Ecclesia Cathedrali habetur, alibi prædicetur. Ac insuper in quibusdam locis omnem ordinem & quietē perturbant, dum controuersias, iamdiu sopitas & extinctas super præcedentia excitarunt, & vbi nullæ erant, pepererūt, dum pro arbitrio & voluntate eorum, hos illis præferre voluerunt. Quidam etiam Episcopi volunt regulares a cura animarum excludi, & illam solis presbyteris secularibus committi. Quidam vero quartam funeralium extendere volunt etiam ad missas, legata, & alia quæcunq;, quæ domibus regularium relinquuntur. Alij autem volunt quartam partem omnium eorum quæ etiam pro ornamento ecclesiæ, palliorum, planetarum, cortinarum pannorum, & eorum etiam quæ pro victu fratrum relinquuntur. Aliqui etiam in quibusdam partibus etiam volunt, vt non solum ius sepulturæ solui consuetum, quod semper soluitur, neque denegatur, sed etiam omne illud, quod Ecclesijs ordinum

dinum

dinum ad eorum libitum partes dant, quando ſepeliuntur ibidem defunctorum corpora, id totum curatis etiam de nouo ſoluatur inſtanter conantur, impedientes ne aliter corpora defunctorum, ad Monaſteria fratrum deferantur, vnde in hoc maxime tam partes, quam ipſos fratres grauari contingit. Aliqui vero etiam ex locis mendicantium, qui curam habent animarum, volunt pro ſeminario decimas exigere, ac in caſu renitentiæ etiam pignus exigunt. Alij autem præfatos fratres ac moniales ſub eorũ cura degentes ſubſidium regium perſoluere cogunt, cum multæ earumdem monialium vix habeant pro earum victu & veſtitu neceſſaria vitæ. Alij etiam in quibuſdam partibus pauperes mendicantes eleemoſynas petere prohibent pro eorum dumtaxat ſubſtentatione, & ſi inuenerint eos panem vel aliquid aliud ſimile amore Dei ſibi collatum portantes, quandoque ab eis auferre minantur, afficientes eos graui iniuria & contumelia. Nonnulli vero Epiſcopi vel capitula canonicorum pauperes mendicantes tam fratres quam moniales ſuorum ordinum, tam de redditibus bonorum ſi quæ habent, quam de poſſeßionibus, vineis, agris, & alijs ſuis bonis quibuſcunq; non ſolum largitione fidelium ſibi conceßis, ſed etiam aliàs iuſtis de cauſis ab eis acquiſitis ac pecunijs emptis ſibi decimas ac primitias alijs reſpectiue ſoluere cogunt. Alij autem auſi ſunt inquirere, & proceſſus facere contra aliquos regulares, intra clauſtra delinquẽtes, vel de quorũ delictis aliqua erat ſuſpitio, nõ expectata ſuorũ ſuperiorũ cenſura. Alij vero Epiſcopi moniali ũ

monaſte-

monasteria ingredi, & illa ingrediendi licentias alijs concedere, & aduersus illas processus formare, ipsorum ordinum superioribus irrequisitis, præsumunt. Aliqui etiam dominium temporale super moniales habere prætendũt. Nõnulli vero frequentissime regulares citant, & iurisdictioni suæ subijcere tentant, ac eorum conuentum occupant, ipsos expellendo, ac in ipsos iurisdictionem, vel potestatem exercent. Aliqui vero, ipsos carceribus (absque causæ cognitione) mancipant, ac manibus pedibusq; laborant, vt regulares mendicantes suæ ditioni subijciant, & vsque adeo se intromiserunt in gubernatione conuentuum, & in correctionibus fratrum, vt Prouincialibus, & Generalibus nullus amplius videatur relictus locus, aut vlla iurisdictio. Aliqui autem, conuentuum Priores, & Guardianos rationes & computa facere cnm syndicis conuentuum huiusmodi prohibent. Fratres quoq; qui ad Episcopos huiusmodi recursum habent, a Prioribus & Guardianis præfatis castigari, & puniri interdicuntur. Inhibent quoq; superioribus ordinum, ne faciant processus contra fratres, ac in ipsos imperium, & brachium seculare exercent. Alij vero, ipsos extra claustra degentes sub eorum protectione recipiũt, eosq; sic permanere permittunt, eosque etiam inuitis suis superioribus detinent. Aliqui vero, bonorum ipsorum fratrum tanquam ad eos (si extra claustra defuncti fuerint) spectantiũ, possesionem occupare præsumunt, & ad habitum religionis reuersis, sua bona consignare nolunt. Ac etiam vniones a sede prædicta, aut aliàs rite factas, de beneficijs Ecclesiasticis

sticis impediunt, & sibi relaxari debere volunt, & contra dictores excommunicationis gladio feriunt. Alij vero regulares campanas diebus festiuis pulsare, vel eodem tempore, quo ipsi celebrant, missas celebrare nolunt. Aliqui etiã pro licentia danda ædificandi quandam domum regularem, triginta vel quadraginta ducatos exigere, non erubuerunt. Alij vero eos mortuorum corpora associare, alij autem illos cum Parocho similia munera subire, non permittunt: nisi maior canonicorum pars interuenerit. Alij vero mortuorum officia in regularium Ecclesijs peragi nolunt, nisi cum ipsorum præsentia, & ipsorum moniales, vel alias personas etiam si in earum funere Parrochus interuenire non deberet, sepelire prohibẽt, nisi ipsi Parrocho prius certum quid solutum fuerit, & si aliquem, ipsi sciuerint, in regularium Ecclesijs sepulturam elegisse, eum (vt dicitur) non ante ad illas deferre sinunt, quam ad Parrochi Ecclesiam delatum, inibiq; officium peractum fuerit. Postremo vero, testamenta sine presbyterorum præsentia fieri, prohibent, & si quid ipsis regularibus relictum fuerit, id asserentes contra Concilij Tridentini canones esse, reuocare omnino procurant. Ac propterea volentes, præmissis, ac alijs similibus excessibus, & grauaminibus ex nostri pastoralis officij debito prouidere, attendentes etiam, illos, qui onus diei, & æstus tam in prædicationibus, quam in cæteris spiritualibus muneribus quotidie sustinent, nisi etiam aliquantisper subleuentur, facile fore, vt opressi, a suis officijs omnino desistant: ne inposterum eis aliquod in-

 feratur

feratur grauamen. Concilij Tridentini huiusmodi decreta quorum falsa, seu minus vera intelligentia præmissa irrepserunt quorumque declaratio nō nisi ad nos spectat, modo, & forma infrascriptis, declarandum censuimus. Nos igitur Motu proprio, non ad alicuius instantiam, sed de mera deliberatione, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, declaramus Canonem sessionis. xxiiij. cap. iiij. per quem omnibus regularibus etiam in suorum ordinum Ecclesijs, contradicente Episcopo prædicationis officium interdicitur, mendicantium ordinum fratres huiusmodi, quando a suis Generalibus, vel eorum ministris prouincialibus, ad id deputati fuerint, non comprehendere, neq; eos afficere posse. Imo volumus quod in suis Ecclesijs quando eis placuerit, licite, & absq; vllo impedimento, vel contradictione, etiam Episcopi, (nisi ipse prædicauerit) prædicare poßint. Quod vero in seßione. xxiij. capi. xv. circa confeßiones a regularibus non audiendas statuitur, hoc etiam dictorum ordinum fratres, a præfatis suis Generalibus, vel ministris Prouincialibus ad audiendas cōfeßiones vtriusq; sexus Christifidelium approbatos (vt præmittitur) minime comprehendat: ita vt a confeßionibus audiendis, tam intra eorum Ecclesias, & domos, quam extra minime prohibeantur, super hoc literas felicis recordationis Pauli Papæ. IIII. etiam prædecessoris nostri, concedentes eisdem fratribus mendicantibus regularis obseruantiæ, posse confeßionis secularium personarum, etiam infirmarum, etiam extra domos, & monasteria sua, & vbilibet au

Declarantur aliqua decreta Concilij Tridentini.

Mendicātes in suis possunt predicare ecclesijs absque aliqua contradictione.

Cōfessiones tam intra domos quā extra audire possunt.

dire

dire, approbando & de nouo concedendo. Statuimus etiã quod ille qui semel in vna diœcesi admissus per Episcopũ fuerit, semper in eadem diœcesi habeatur pro admisso, nec amplius examinari, vel præsentari, in dicta diœcesi debeat tam quo ad prædicationes faciendas quàm quo ad cõfessiones audiendas, nec aliquid pro prædictis exigi vel recipi debeat. Confessores vero monialium quæ degunt sub cura regularium ab ordinario examinari nolumus, quemadmodum neque etiam fratres si debeant audire confessiones aliorum fratrum examinari debent. Lectores insuper ex eisdem fratribus & in theologia graduati qui cum licentia suorum superiorum ad gradum admissi fuerint cũ de ipsorum doctrina ambigendum non sit tam confessiones audituri quam prædicationis munus subituri ab Episcopis minime examinentur. Cumq; inhonestum sit, quemlibet in alienam messem falcem iniicere, cumq; monialium monasteria non nisi de Episcopi vel superioris licentia, & in casibus necessariis, aliquis ingredi præsumat, in sessione. xxv. cano. v. prohibetur, hoc tantum in illis monasteriis locum habere volumus, quę ordinariis ipsis pleno iure subsunt, in quibus in casibus necessariis ipsi dare licentiam possint, & nõ in aliis monasteriis. Ita vt in præfatis monasteriis quæ ordinariis ipsis pleno iure non subsunt, ipsi ordinarii illa ingredi non possint, prout in regulis earum seu de iure statuitur, & eis aliquos processus aduersus moniales ipsas, seu fratres huiusmodi, propterea seu alias ipsorum ordinum superioribus irrequisitis, quoquomodo formare,

Admissus semel in vna diœcesi non tenetur amplius examinari, vel præsentari in eadem.

Confessores moniali ũ & fratrum, nec examinari, nec pręsentari tenentur.

Lectores aut graduati examinari non tenentur.

Quid de ingressu monasteriorũ monialiũ quoad Episcopos. & de licentia ingrediendi non danda.

Processus aduersus moniales vel

fratres, episcopi facere nō possunt.

aut facere, posse, omnino, prohibemus, ita vt aliquam iurisdictionem, seu aliud quodcunq; dominium, in moniales & fratres huiusmodi, respectiue habere exercere, aut exequi, nullatenus poßint, aut debeant, imo illas, & illos, omnes, ab eorum superioritate, dominio, & iurisdictione, & potestate, eximimus & liberamus, prout eis concessum est per sua priuilegia, a sede præfata obtenta, & ita præfatę moniales, ac fratres sint exclusi a superioritate, & iurisdictione ordinariorum respectiue huiusmodi, vt etiã in illarum, vel illorum sindicis, aut procuratoribus deputandis, vel in disponendis illorum facultatibus, vel alia sibi non competentia facienda, vllatenus non se intromittant. nec etiam ordinarij ipsi, regulares præfatos citare & iurisdictioni suæ subijcere, ac eorum conuentus occupare ipsos ab eis expellendo, ac in ipsos iurisdictionem aliquam & potestatem exercere: (vt præmittitur) aut ipsos carceribus mancipare, & contra eos aliquid aliud facere poßint vt suæ ditioni subijciantur, neque etiam se intromittant vllo pacto, aut aliqua ratione in gubernatione conuentuum tam fratrum, quam monialium huiusmodi, & illorum correctionibus, sed omnia ista & alia necessaria ad correctionem & gubernationem fratrum, aut monialium huiusmodi, & eorum generalibus, ac ministris seu Prouincialibus, vel alijs eorum aut earum respectiue superioribus, etiam ratione computa faciendi cũ sindicis conuentuum huiusmodi, omnino relinquantur, nec vllo modo in præmißis, & alijs, fratres & moniales huiusmodi

Episcopi iurisdictionem vel superioritatẽ, in fratres vel moniales nō habeant, citare nō possũt nec conuentus occupare.

Episcopi nō se intromittunt in gubernatione, conuẽtuum fratrum vel monialium.

iusmodi tangentibus ordinarij prædicti per se vel alios se intromittant. Fratres quoque si contigerit, eos ad huiusmodi ordinarios recursum habere, a præfatis Generalibus ministris, seu Prouincialibus, Prioribus, Guardianis, & alijs suis superioribus, castigari & puniri posse, & debere, neque ipsos ordinarios præfatis superioribus ordinum huiusmodi vllatenus inhibere, quinimo, præfatos superiores processus contra fratres suos & moniales huiusmodi, quando opus fuerit circa delictorum inquisitionem, vel castigationem facere posse decernimus, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis. Inhibemus etiã ipsis ordinarijs, ne fratres extra claustra degentes, sub eorũ protectione recipiant, eosque inuitis suis superioribus detineant. Prohibemus quoque eisdem ordinarijs, ne aliquo modo se intromittant in bonis dictorum fratrum extra claustra suorum monasteriorum pro tempore degentium siue decedentium, & quamuis in habitu siue absque habitu moriantur volumus quod eorum bona mobilia, & immobilia, ad ordinem quem professi sunt pertineant disponenda, iuxta constitutiones, seu ordinationes præfatorum ordinum, neque illa ordinarij præfati occupare præsumant, imo huiusmodi & ad habitum religionis reuertentium bona omnia monasterijs ipsis, cum ea quæ acquirit monachus de iure monasterio acquirantur, pertinere etiam decernimus. Ac ipsis ordinarijs, ne quascunque vniones etiam perpetuas a sede prædicta vel alias vt præfertur hactenus factas, & pro tempore faciendas

Regulares habentes recursum ad Episcopos possũt a suis superiorib⁹ puniri.

Episcopi nõ recipiant fratres extra claustra degentes sub protectione sua inuitis superiorib⁹.

Bona regulariũ decedentiũ siue in habitu, siue extra habitum ad ordinem quẽ professi sunt pertineant.

de beneficijs Ecclesiasticis, seu illorum fructibus, quin suū sortiantur effectum impediant, omnino etiam prohibemus, & censuras Ecclesiasticas, & alias pœnas per eos in contradictores pro tempore latas, nullius esse roboris vel momenti, similiter decernimus & declaramus. Insuper volumus quod præfati regulares quibus cura animarum inest, possint per seipsos iuxta suorum superiorum ordinationē, aut alios Vicarios seu Capellanos seculares ipsorum regulariū nutu amouibiles, ab eis deputatos & ab ordinario pro idoneis nominatos, & approbatos, præfatam curam exercere: neque in eorum deputatione, vel amotione, neq; alicuius partis fructuum consignatione, pro præfatis Capellanis seu Vicarijs secularibus, si per tales curam exerceri contigerit, Episcopi vllo pacto se intromittant. Prohibemus insuper eisdem ordinarijs, ac alijs quibuscunque personis, ne impediant ipsos fratres quando eis placuerit, tam in diebus dominicis, seu festiuis, aut alijs totius anni temporibus, campanas pulsare: & etiam tempore quo ipsi celebrauerint, missas celebrare, necnon mortuorum corpora associare, & illa per fratres ipsos quando in ecclesijs suis præfatis delata fuerint, etiam absque præsentia rectorum ecclesiarum huiusmodi sepeliri facere, ac officia mortuorum huiusmodi peragi posse, necessariaque præsentiam rectorum aut aliorum clericorum quin infirmi libere sua possint concedere testamenta minime esse, ac ipsos regulares legata, aut queuis alia sibi in testamentis relicta, exigere & obtinere posse, neque aliquod ius in

Episcopi nō impediāt vniones beneficiorum.

Regulares possunt exercere curā animarum.

Possunt cāpanas pulsare, missas celebrare, mortuorū corpora associare.

contrarium

contrarium esse, decernimus & declaramus. Volumus etiam, quòd puellarum deo dicandarum, an scilicet coactæ vel seductę fuerint, examen faciendum, non nisi infra quindecim dies postquam iuxta Concilium Tridentinum, Episcopi, vel eorum Vicarij requisiti fuerint, fieri possit, quibus elapsis, amplius in hoc illis se intromittere non liceat, cuius occasione nec Episcopus, nec eius Vicarius intra septa monasteriorum ingrediantur, sed sient ante cratem ferream, & interrogationes alias quam eas quæ præfatum Conciliũ Tridentinum iubet, eis fieri omnino prohibemus, ac similiter volumus, quod puellæ, seu nouitiæ ipsæ ad alias interrogationes respondere minime teneantur. Sessionis vero. xxiij. cap. viij. neminem nisi a proprio Episcopo ordinari posse statuens, in regularibus locum non habere omnino declaramus, ita quod fratres huiusmodi præfatos etiam sacros ordines, a quolibet Antistite gratiam & communionem apostolicæ sedis habente (ordinarij loci minime requisita licentia) in locis seu domibus fratrum huiusmodi, aut alibi, recipere possint. Et insuper Sessionis. xxv. decretum per quod populum sæpe ad suas ecclesias, saltem dominicis & maioribus festiuis diebus, conuenire debere monet insequendo: volumus quod fratribus mendicantibus huiusmodi, non solum prohiberi non possit, ne missas, & alia diuina officia faciant in eorum Ecclesijs, verum etiam in quibuscunque alijs vbi celebrari missas solitum est, etiam ipsis non vocatis, seu ad id requisitis celebrare valeant. Ac etiam quod concio-

Quomodo nouitiæ sint examinādæ, ante professionē ab ordinarijs.

Regulares a quocũque Episcopo ordinari possunt.

Quod fratres missas in festiuis diebus celebrare pos-

Sunt in quibuscũque ecclesijs etiam antequã rector Parrochialis celebret.

conciones, & lectiones sacræ scripturæ, & sermones pro mortuis, etiam in ecclesijs suis facere: ac eleemosynas pro celebrandis huiusmodi missis, & alijs diuinis officijs peragendis, si eis illas donari seu relinqui contingat, recipere,

Celebrare possunt etiã antequã celebretur in parrochiali.

necnon missas, & diuina officia huiusmodi, etiam in diebus dominicis, vel festiuis, etiam antequam rector Parrochialis Ecclesiæ celebrauerit, celebrare & facere: & quã

Prædicare possunt etiã si in cathedrali prædicetur.

do eis videbitur, etiam si tunc in Ecclesia cathedrali prædicetur, prædicare, ac etiam quicunque vtriusque sexus Christifideles, totius anni tẽpore illas, & illa in ecclesijs fratrũ

In diebus festiuis omnes Christifideles audire possunt missas in ecclesijs fratrum.

huiusmodi, audire posint, ipsique Christifideles vllatenus desuper molestari, aut impediri per locorum ordinarios, seu rectores Parrochialium ecclesiarum, aut alios quoscunque vllo pacto, causa, vel occasione non valeant, seu debeant, sed præfati Christifideles audiendo missas, & alia diuina officia in ecclesijs fratrum huiusmodi diebus dominicis, aut festiuis, præcepto ecclesiæ de illis audiendis, satisfecisse cen

Satisfaciunt præcepto ecclesiæ.

seantur. Ipsique Christifideles, sacramẽtum Eucharistię, (resurrectionis Dominicæ festiuitate dũtaxat excepta) sumere, eisque illud per fratres huiusmodi administrari

Possuntque infra annũ sacramentũ Eucharistiæ a regularib' sumere.

valeat, nec ad aliud faciendum per locorum ordinarios, aut ecclesiarum rectores præfatos, seu alios quoscunque (illorum licentia minime requisita) etiam sub censuris ecclesiasticis & alijs pœnis, cogi vel compelli posint, seu debeãt, etiam decernimus & declaramus. Et licet in sessione. xxv capit. xij. caueatur, quod censuræ & interdicta ecclesiastica etiam a locorum ordinarijs promulgata mandante

Episcopo

Episcopo, a regularibus in eorũ ecclesijs publicari debeãt, tamen si tempore celebrationis alicuius ex festis sanctorũ ordinum eorumdem, ac aliàs in alijs festiuitatibus iuxta eorumdem ordinum priuilegia apostolica, interdictum huiusmodi emanauerit, illud in præfatis festiuitatibus & earum octauis suspendimus. Controuersias autem omnes de præcedentia quæ eadem sessione. xxv. capit. vero. xiij. per Episcopum terminari mandantur, non nisi durantes, per illum dirimi, finitas autem, nullo pacto innouari posse statuimus. Cũq; licet cap. xj. sessionis. xxv. statuat, quod in domibus virorum seu mulierum, quibus animarum personarum secularium cura imminet, nulli etiã ad nutũ amouibiles, inibi deputentur, nisi de ordinarij consensu ac preuio examine huiusmodi præcedente, ad curam huiusmodi admitti posse omnino volumus præfatos regulares. Quartam autem funeralium de qua sessio. xxv. cap. xiij. nequaquam soluere teneantur monasteria, quæ a quadraginta annis citra fundata existunt, postquam Concilium ipsum loquitur tantum de monasterijs ante annos quadraginta fundatis, quæ ipsam quartam soluere consueuerunt. & vbi solui cõsueuit, id tantum ceræ, & aliorum quæ in aliquibus partibus deferri contigerit, tempore quo defunctorum corpora ad sepulturam deferuntur, non autem de Missis, seu legatis, vel alijs fratribus ipsis seu monialibus huiusmodi relictis, aut aliàs quomodolibet donatis solui debet. Sicq; intelligi Concilij decretum, quo ad quartam huiusmodi soluendam debere decernimus. Vbi vero non est consue-

Interdicta suspendũtur in festiuitatib⁹ sanctorũ ordinũ. & in alijs ad quę habent priuilegia.

Cõtrouersię de pcedentia dirimantur.

Regulares ad curã animarũ admitti debent.

Quarta funeraliũ non soluenda.

C tudo

tudo soluendi quartam huiusmodi, de nullo suprascriptorum solui debere declaramus. Nec ad quartam seu aliam partem omnium eorum quæ etiam pro ornamento ecclesiæ, palliorum, planetarum, cortinarum, pannorum, & aliorū quæ dictis ecclesijs relinqui vel dari contigerit, etiam si pro victu fratrum, aut aliàs relinquantur, aliquid contribuere teneantur. Ac etiam ius sepulturæ solui tantum consuetum curatis, & non aliquid aliud eis solui debeat, quamuis partes ad earum libitum ecclesijs ordinum huiusmodi, seu eorum fratribus, alia quæcunq; tribuant, seu eleemosynas elargiantur quando sepeliuntur ibidem corpora mortuorum huiusmodi, nec propterea impediri debeant, quin possint defunctorum corpora præfata ad eorum ecclesias tumulanda deferri facere. Inhonestum quoque esse censentes Mendicantium ordines ad aliquorum onerum contributionem teneri, illos, illorumque loca, etiam si curam animarum habeant, ac quæcunque beneficia illis vnita, ad contributionem pro seminario, aut decimarum aliquarum solutionem, immo illos, & eorum domos, monasteria, beneficia & loca quæcunque, & ab illis quomodolibet dependentia, eorumque possessiones, vineas, agros, & prata, ac alia bona quæcunq;, tam ad ipsos, quam ad moniales præfatas etiam largitione fidelium, seu aliàs iustis de causis ab eis acquisita, ac pecunijs empta vel alias quomodolibet pertinentia, minime teneri: illosque & illas, a quibuscunque decimis, primitijs, quartis, medijs, & alijs fructuum partibus, necnon subsidijs charitatiuis etiam per nos concessis,

ad

Nec quartā nec partē aliquā eorūque fratribus relinquūtur tenētur tribuere.

Ius sepulturę soluēdum

Mendicātes, curā animarū habentes nō tenentur ad aliquā cōtributionem pro seminario.

ad quorumcunq; etiam regum, principum, & dominorum temporalium instantiam, quacunque etiam vrgentissima & de necessitate exprimenda causa, ac etiam alijs quibuscunque oneribus, tam ordinarijs, quam extra ordinarijs: etiam ratione fructuum, olerum, virgultorum, lignorum, beneficiorum, & aliarum quarumcunque rerum tàm pro victu quàm vestitu, aut aliàs sibi necessariarũ quomodolibet etiam auctoritate apostolica nunc & pro tempore impositis, ita vt penitus & omninò ad alicuius rei contributionem minimè teneantur, omnino eximimus, & liberamus: illosque & illas, ad illos & illa etiam si seculares & aliæ personæ quæcunque in eas exigendi possessione fuerint, minimè teneri debere volumus: nec sub cap. xij. sessionis. xxv comprehendi posse, vel debere decernimus. Quòd verò de vsu quæstorum eleemosynarum auferendo loquitur sessionis. xxj. capit. viij. id ad Mendicantium ordines nullo modo referri posse, vel debere, etiam decernimus: quin potius cum ex eleemosynis huiusmodi viuere cogantur, eis id facere, liberum omninò esse declaramus. Quoniam verò ex nimia Episcoporum sibi irrogata auctoritate ipsi personas regulares suæ iurisdictioni subijcere omnino student, ac decreto Concilij præfati sessionis. xxv. capit. xiiij. edito, quo cauetur, quod si regularis intra claustra existens, & extra ea ita notoriè deliquerit, vt populo scandalosus sit, termino ab Episcopo præfigendo, a suo superiore omninò puniatur, sin minus, ab ordinario delinquens puniri possit, confisi varijs indebitisquè grauaminibus regulares

Decimas aut subsidia minime soluere tenentur.

Eleemosynas petere possunt.

Regulares delinquentes a suis superioribus puniãtur.

Episcopi cõtra regulares processus facere nõ possunt.

Licẽtias pro cõstruẽdis domibus, gratis dare debẽt

Mandatũ in die cœnę dñi facere & prædicare possunt.

Portio non soluẽda pro sepultura monialium, vel aliarum personarũ.

gulares afficiant ordinarios præfatos aliquid contra regulares in claustris degentes huiusmodi quouis prętextu, occasione, vel causa innouare non posse, vel debere: nec aliquos processus cõtra ipsas personas regulares, formare, aut facere posse volumus: nisi propter manifestum scandalum, & suorum ordinum superioribus prius consultis, & negligentibus: alioquin, omnia, & singula contra præmissa facta, & gesta, ac facienda in futurum, pro nullis & infectis habeantur. Licentias verò pro construendis domibus regularibus, quæ. 4. capit. xxv. sessionis nisi de ordinarij licentia construi prohibentur, gratis omnino dari, & non nisi legitima subsistente causa (superioribus explicanda) illas recusari posse, necnon fratres præfatos (etiam solos) mortuorum corpora associare. Ac mandatum in die cœnæ Domini fieri solitum, in ecclesijs, seu domibus fratrum cuiuslibet ordinis prædictorum, solemniter facere, & prædicta die prædicare hora qua eis videbitur: nec per locorum ordinarios, aut rectores ecclesiarum, seu alios quoscunque prohiberi posse, etiam decernimus, & declaramus. Mandantes etiam vniuersis locorum ordinarijs, ne mortuorum officia agere Rectores parrochialium in ecclesijs ipsorum fratrum (contra illorum voluntatem) permittant. Ac moniales dictis fratribus subditas, vel personas sepulturam in eorum ecclesijs eligentes (nulla soluta Parrocho portione) sepelire, vel si fratres ad mortuorum corpora associanda vocati fuerint, illa absque fratrum huiusmodi præsentia sepeliri facere, audeant,

vel

vel præsumant. Cumque maximè deceat, liberam esse cuiusuis testantis voluntatem, prauum illum vsum, paruo adhuc tempore, (vt præfertur) introductum, per quem testamenta absq; presbyterorum presentia fieri interdicuntur, omninò abrogamus. Postremò quod cap. xiij. sess. xxv. cautum fuit, quod omnes scilicèt tàm clerici, quā regulares quicunque ad publicas processiones vocati, accedere compellantur, id quoad fratres præfatos de illis tantum processionibus intelligi volumus, ad quas secundum consuetudinem antiquam locorum, soliti sunt accedere: vel quæ pro bono pacis ecclesiæ, vel pro victoria contra infideles indicuntur quod etiam de illis conuentibus (qui collegia nuncupantur) minimè intelligi volumus, in quibus fratres sub arctiori clausura degunt, ita vt nec in choro cantent, nec ad mortuos accedant: sed tantum studijs, & lectionibus vacent. Præterea si fortè inter Episcopos, vel collegia, aut capitula, vel alias quasuis personas & præfatos fratres seu moniales, aut eorum aliquos, super præmissis vel aliquo eorum, coram quocunque seu quibuscunque iudicibus, etiam causarum palatij Apostolici Auditoribus, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus tàm in Romana Curia quam extra eam, vbilibet lis, seu lites respectiue pendeant, nos litem seu lites, & causam vel causas huiusmodi ad nos aduocamus, ac illam, & illas, quarum statum, ac nomina, & cognomina iudicum, & collitigantium præsentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, cassamus, & extinguimus, ac partibus ipsis per-

Abrogatur vsus faciēdi testamenta absque presbyterorum presentia.

Ad quas processiones cōpelli possint regulares.

Fratres qui sunt in collegijs ad nullas tenentur ire.

Aduocatio & extinctio litium, super aliquo præmissorum.

 petuum

petuum silentium desuper imponimus. Ac insuper vt facilius præmissa omnia illibata persistant, omnia & singula priuilegia, immunitates, indulgentias, facultates, libertates, indulta dispensationes, fauores, & gratias, quæ decretis Concilij Tridentini aliàs quam vt superius est dictum, concessum, & declaratum, non contrariantur expresse eisdem fratribus, necnon monialibus quibuscunque & sororibus tertij ordinis prædictorum ordinum respectiuè ordinibus, ac illorum ecclesijs, domibus, & personis, etiam viuæ vocis oraculo in genere vel in specie tám per reco. me. Eugenium. IIII. Sixtum. IIII. Leonem. X. Paulum. III. ac dictum Paulum. IIII. & Pium etiam. IIII. quàm alios quoscunque Romanos Pontifices etiam prædecessores nostros, ac nos, & sedem eandem quomodolibet concessa, confirmata, & innouata: nec non nostras, & prædecessorum nostrorum, ac alias quascunq; desuper confectas literas, quarum omnium tenores, ac eorumdem prædecessorum nostrorum nomina, & alia de necessitate exprimenda, ac si de verbo ad verbum (nihil penitus omisso) & forma in illis tradita obseruata, inserti forent: etiã præsentibus pro sufficienter expresis haberi volumus, auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus: eaque perpetuis futuris temporibus inuiolabiliter obseruari debere, ac fratribus superioribus, & personis ordinum huiusmodi, necnon alijs quibuscunque quos illa concernunt, suffragari debere, seu posse volumus.

Cõfirmãtur, & de nouo concedũtur, omnia priuilegia quæ decretis cõcilij Tridẽtini expresse nõ cõtrariantur alias quã superius est dictũ concessum, & declaratũ.

Necnon

Necnon priuilegia, immunitates, facultates, libertates, indulta, dispensationes, exemptiones, fauores, & gratias tã spirituales quàm temporales, modo & forma quibus concessa sunt, etiam per viam communicationis & extensionis, actiuè & passiuè inter se, & alios quoscunque ordines respectiue, de nouo concedimus: illaque omnia & singula ad domos, & loca quæcunque dictorum mendicantium ordinum, & monialium quarumcunque ac sororũ de tertio ordine nuncupatarum in congregatione viuentium dictorum ordinum (vt præfertur) hactenus recepta, & in posterum recipienda, Necnon eorum personas & bona, etiam si priuilegiorum & aliarum gratiarum præfatorum auctentica originalia, propter temporis antiquitatem vel varias Vrbis ruinas, deperdita existant (dummodo de eis aliàs legitimè constet) extendimus, & ampliamus. Et sic in præmissis omnibus & singulis per quoscunque iudices & personas quauis auctoritate fungentes, etiam Cardinales, & Auditores præfatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & diffiniri debere: necnõ quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Quocirca dilectis filijs nostro prædicatorum Cardinali Pootectori, & sancti Hieronymi Generali ordinum ac curiæ causarum Cameræ apostolicæ etiam Generali Auditori, nunc & pro tempore existentibus, per apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus

De nouo cõceduntur.

Indices assignantur.

nus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium seu alios, præsentes literas & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdē fratrum, aut monialium, vel alicuius eorum fuerint desuper requisiti, solemniter publicantes, eisquè in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant (auctoritate nostra) præsentes, & in eis contenta, huiusmodi firmiter obseruari, ac singulos quos literæ ipsę concernunt, pacificè frui & gaudere, non permittentes eos, vel aliquem eorum desuper, contra pręsentium tenorem per quoscunque (etiam locorum ordinarios) quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet & rebelles, per censuras & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris remedia (appellatione postposita) compescendo, legitimisquè super his habendis, seruatis processibus, censuras & pœnas ipsas (etiam iteratis vicibus) aggrauando, & interdictum ecclesiasticum apponendo, inuocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachij secularis. Non obstantibus præmissis, & alijs apostolicis necnon in prouincialibus & synodalibus Concilijs editis, generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus apostolicis, ac etiam iuramento confirmatione apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Episcopis, vel quibusuis alijs personis sub quibuscunq; tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs decretis in

genere

genere vel in specie etiam Motu simili, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus specialis specifica; express a , & indiuidua non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum (nihil penitus omisso) & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, specialiter & expressè derogamus. Necnon omnibus illis quæ in literis confirmationis, & innouationis, priuilegiorum eorundem, alias per eosdem Paulum. IIII. & Pium etiam quartum prædecessores nostros prædictos, ordini fratrum Minorum huiusmodi concessorum, concessum est, non obstare contrarijs quibuscunque. Aut si locorum ordinarijs, vel quibusuis alijs cõmuniter vel diuisim ab Apostolica sit sede indultũ, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenã & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Et quia difficile foret, earumdem præsentium literarum notitiam ad quascunque personas peruenire, & vbique illas præsentare, etiam motu & scientia similibus volumus, & decernimus, quod transumptis earumdem præsentium literarum, (etiam per impressionem factis) manu alicuius Notarij publici subscriptis, aut sigillo alicuius per

 sonæ

ſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillatis, quemad modum adhiberetur præſentibus literis originalibus (ſi præſentarentur vbique) adhibeatur tam in iudicio quam extra illud, plena & indubitata fides. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ declarationis, prohibitionis, exemptionis, liberationis, inhibitionis, ſuſpenſionis, ſtatuti, decreti, mandati, abrogationis, auocationis, caſſationis, extinctionis, impoſitionis, approbationis, confirmationis, adiectionis, conceſsionis, extenſionis, ampliationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ aput S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, decimo ſeptimo Kl. Iulij. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Regiſtrata apud Cæſarem ſecretarium.

POST QVARVM quidem literarum Apostolicarum præsentationem & receptionē, nobis, & per nos, vt præmittitur factas, fuimus pro parte eorundē R.P. Ministrorū Prouincialiū, necnō patrū Guardianorum, & omnium conuentuum fratrū, monialium, & tertij ordinis, seu cuiuslibet eorum pręfati ordinis S. Francisci in partibus Hispaniarum, vel in quibuscunque alijs locis commorantium, in præinsertis literis vna cum alijs ordinibus Mēdicantibus principaliter vt præfertur nominatorū debita cum instantia requisiti, quatenus ad executionē dictarum literarum & cōtentorum in eisdem, procedere dignaremur, iuxta traditam seu directam per eas, a Sede Apostolica nobis formam. Nos igitur Alexāder Riarius Iudex, & Executor præfatus, attendentes requisitionē huiusmodi fore iustam & rationi consonam, volentesq; mandatū apostolicum nobis in hac parte directum, reuerenter exequi, vt tenemur. Idcirco auctoritate apostolica nobis cōmissa, & qua fungimur in hac parte, prædictas literas apostolicas, huncq; nostrū processum, ac omnia & singula in eis contenta, vobis omnibus & singulis supradictis, intimamus, insinuamus, & notificamus, atque ad vestram, & cuiuslibet vestrum notitiam deducimus, & deduci volumus per præsentes. Vosq; nihilominus & vestrum quemlibet in solidum, eisdem auctoritate & tenore requirimus & monemus, primo, secundo, tertio, & peremptorie, communiter vel diuisim: ac vobis & vestrum cuilibet insolidum, in virtute sanctæ obedientiæ & sub pœnis infrascriptis, districte præcipiendo mandamus, quatenus infra sex dierum spacium, post præsentationem, seu notificationem pręsentium, ac requisitionem, vobis seu alteri vestrum desuper factas, immediate sequen. quorum sex dierum duos pro primo duos pro secundo & reliquos duos dies, vobis omnibus & singulis prædictis, pro tertio, & peremptorio termino, ac monitione canonica assignamus, pręfatis R. Patribus, Ministris, Prouincialibus, necnon Guardianis, fratribus, sororibus, & conuentibus, vel cuilibet illorum dicti Ordinis sancti Francisci in præmissis omnibus & singulis, ac in præinsertis literis contentis & expressis, efficacis defensionis præsidio assisten. faciatis, ipsos & eorum quemlibet, necnon monasteria, ecclesias & loca quæcunque ordinis Sancti Francisci omnibus & singulis, priuilegijs, declarationibus, extēsionibus, ampliationibus, gratijs, concessionibus, indultis, derogationibus, decretis, & alijs pręmissis, ac in pręinsertis literis contētis & expressis, iuxta earundem literarum vim, formam, continētiam ac tenorem, in omnibus, & per omnia pacifice frui & gaudere, Nō permittentes, ipsos & eorum quemlibet, ac Monasteria, Ecclesias

& loca quæcumque ipsius Ordinis sancti Francisci per locorum or dinarios, aut quoscunque alios, tàm Ecclesiasticos, quàm seculares Iudices, & personas, quacunque dignitate & potestate, ac auctoritate etiam apostolica fungen. indebite molestari, impediri, aut inquietari. INHIBENTES preterea vobis omnib⁹ & singulis supradictis, atque alijs iudicibus & personis, tàm Ecclesiasticis, quã secularibus, quacunque auctoritate fungen. sub mille ducatorũ, locis pijs, arbitrio nostro, applican. & in iuris subsidium excommunicationis pœnis, ne ipsos R. Prouinciales, Guardianos, fratres, moniales, & sorores tertij ordinis seu quemlibet illorum dicti ordinis Sancti Francisci huiusmodi eorumq; conuẽtus Monasteria, Ecclesias, & loca quæcunque eiusdem ordinis sancti Frãcisci sũper præmissis omnibus & singulis, ac in preinsertis literis contentis & expressis in aliquo per nos, aut per ipsos, vel alium, seu alios: directè, vel indirecte, quouis quesito colore, vel ingenio, molestare, impedire, aut inquetare, seu molestari, aut inquietari facere, audeatis vel præsumatis, seu audeant vel presumant. QVOD SI forte premissa omnia & singula non adimpleueritis, monitionibusque nostris huiusmodi, immo verius apostolicis, nõ parueritis, seu quilibet vestrum non paruerit, realiter & cum effectu, Nos in vos omnes & singulos supradictos, qui culpabiles fueritis in præmissis, in aliquo, & generaliter in cõtradictores quoslibet & rebelles, ac molestantes, perturbantes, & inquietantes, prædictos R. Prouinciales Guardianos, fratres, & sorores, & quemlibet illorum dicti Ordinis sancti Francisci huiusmodi, ac eorum conuentus Monasteria, ecclesias, & loca quecunque super premissis in aliquo, ipsisq; impedientibus dantes auxilium, consilium vel fauorem publice vel occulte, directe vel indirecte. quouis quesito colore vel ingenio, cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existant ex nunc prout ex tunc & e contra, singulariter, & in singulis, prefata canonica monitione præmissa, & in dictas pœnas incidisse & incurrisse, sentẽtias ferimus in his scriptis & etiam promulgamus, Vobis vero Reuerendissimis, & Reuerendis patribus, Patriarchis Archiepiscopis, ac Episcopis dumtaxat exceptis, quibus ob reuerẽtiam vestrarum Pontificalium dignitatum, deferimus in hac parte, Si contra præmissa, vel premissorum aliquid feceritis, vel fieri mãdaueritis, per vos, vel submissas personas, publice vel occulte, directe vel indirecte, quouis quesito colore vel ingenio, prefata canonica monitione præmissa, ingressum ecclesie interdicimus. Si vero interdictum huiusmodi, per alios sex dies prefatos, immediate sequentes, sustinueritis, vos in his scriptis canonica monitione premissa,

missa, suspendimus a diuinis. Si vero per alios sex dies prefatos, duodecim immediate sequentes, interdicti, & suspensionis senten tias, animo, quod absit, sustinueritis indurato, vos in his scriptis, simili canonica monitione premissa, excommunicationis sententiaa, auctoritate apostolica, innodamus CETERVM cum ad executionem premissorum, vlterius faciendam, nequeamus, quo ad presens, personaliter interesse, pluribus alijs arduis in Ro. Cu. & alibi legitime prepediti negotijs, vniuersis & singulis dominis Abbatibus, Prioribus, Prepositis, Decanis, Archidiaconis, Cantoribus, succentoribus, Thesaurarijs, Sacristis, tàm cathedralium & Metro politanarum, quàm collegiatarum Canonicis, Parochialiumq; Ecclesiarum Rectoribus, seu Locateñ. eorundem, Plebanis, Viceplebanis, Archipresbyteris, Vicarijs perpetuis, Altaristis, Capellanis Curatis, & non Curatis, Clericis, Notarijsq;, & Tabellionibus publicis, ac in dignitate ecclesiastica constitutis quibuscunque per sin gulas ciuitates, & diœceses Hispaniarum ac alias vbilibet cò consti tutis, & eorum cuilibet in solidum, super vlteriore executione dicti mandati apostolici, atque nostri facienda, dicta auctoritate apo stolica, tenore præsentium, plenarie cõmittimus vices nostras, donec eas ad nos specialiter & expresse duxerimus reuocandas. Quos nos etiam & eorum quemlibet in solidum, requirimus & monemus, primo, secundo, tertio, & peremptorie, communiter vel diui sim, ac eis & eorum cuilibet, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub prædictis pecuniarijs pœnis, quas in eos & eorum quemlibet, nisi fecerint, quæ iubemus, ferimus in his scriptis, districte præcipiẽdo mandantes, quatenus infra sex dies, post præsentationem, seu noti ficationem præsentium, ac requisitionem eis, seu alteri eorum de super factis, immediate sequen. quos dies, ipsis & eorum cuilibet duos pro primo, duos pro secundo, & duos reliquos pro tertio & perẽptorio termino, ac monitione canonica assignamus, ita tamẽ quod in his exequendis, alter alterum non expectet, nec vnus pro alio, seu per aliũ se excuset, ad vos omnes & singulos suprascriptos personasq; & loca alia quæcunque, de quibus, vbi, quando & quoties expediens fuerit, personaliter accedant, seu accedat, præfatasque literas apostolicas, & hunc nostrum Processum, ac omnia & singula in eis contenta, vobis omnibus & singulis supradictis, legant, intiment, insinuent, & fideliter publicari procurent. Ac eisdem R. & religiosis patribus, Prouincialibus, necnon Guardianis, fratribus, & monialibus, & conuentibus, seu monasterijs, vel cuilibet illorum præfati ordinis sancti Francisci, super præmissis omnibus & singulis & in preinsertis literis cõtentis, & expressis effica

cis defensionis pręsidio assisten. faciant ipsos, & eorum quemlibet necnon eorum Monasteria, Ecclesias, & loca, ac bona quæcũque, spirituallia & temporalia, pręmissis, ac in pręinsertis literis apostolicis, contentis, & expressis, in omnibus, & per omnia pacifice frui & gaudere, non permittentes ipsos principales, & eorum quemlibet, super contentis in eisdem præinsertis literis apostolicis, aut eorum aliquo, siue eorum occasione, per locorum ordinarios, aut quoscunque alios, tàm Ecclesiasticos, quàm seculares Iudices & personas, cuiuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, & quibuscunque etiam pontificali etiam Cardinalatus pręfulgeant honore, dignitate vel auctoritate, etiam si apostolica fungantur, quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari: contradictores quoslibet & rebelles, per censurã Ecclesiasticam, & pœnas etiam pecuniarias, & alia opportuna iuris remedia, appellatione postposita cõpescen̄. ET NIHILOMINVS, si forte omnes & singuli supradicti, quibus præsens noster Processus dirigitur, aut quicunque alij, mãdatis & monitionibus nostris huiusmodi, immo verius apostolicis parere & obedire recusauerint, seu illa adimplere contumaciter neglexerint, Nos ex tunc serenissimum Principem Hispaniarum, Regem Catholicum, nec non Illustres Dños Principes, Duces, Marchiones, Comites, Barones, Gubernatores, cęterosq; nobiles, per omnes Hispaniarum partes, Regnaq; omnia & dominia, iurisdictionem temporalem & ordinariam, quomodolibet exercen̄. eorumq; officiales, seu Locatenen̄. & eorum quemlibet, ex parte eiusdem S. D. N. Papæ requirimus, & ex nostra affectuosè rogamus, quatenus infra sex dierũ spatium post pręsentationem, seu notificationem pręinsertarum literarum apostolicarum & pręsentis nostri Processus, ac requisitionem eis, seu eorum alicui, pro parte pręlibati S. D. N. Papę desuper factas, immediate sequen̄. quorum sex dierum, duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos duos dies pro tertio, terminoq; peremptorio, ac monitione canonica assignamus, omnes & singulos in præmissis inobedientes & rebelles qui sic iudicum censuram Ecclesiasticam contempserint, per captionem & incarcerationem corporum eorundem, & quemcunque alium modum canonicum de quibus eisdem dominis temporalibus, & eorum officialibus, seu Locatenen̄. videbitur expedire, astringant: & alias, ipsos inobediẽtes & rebelles cõpellãt, potẽtia brachij secularis, donec & quousque ad obedientiam sanctę Matris Ecclesię deuenerint, & processibus nostris antedictis paruerint, beneficium quoque absolutiõis a pręfatis nostris sententijs meruerint obtinere. ET GENERA-

LITER

LITER omnia & singula nobis in hac parte commissa, plenarie exequantur, iuxta prçinsertarum literarum apostolicarum vim, formam, continentiam, & tenorem: Ita tamen, quod dicti subdelegati nostri, nihil in præiudicium dictorum R. Patrum Prouincialiũ, nec non fratrum, & monialium, & conuentuum, & monasteriorũ, vel cuiuslibet illorum prçfati ordinis sancti Francisci Hispaniarum attentare valeant, quomodolibet, seu prçsumant in prçmissis, nec in Processibus per nos habitis, aut sententijs per nos latis, absoluen. vel suspenden. aliquid immutare. In cçteris autem quç eisdem Reuerendis, & religiosis principalibus, & eorum singulis nocere possunt, vel quomodolibet obesse, prçfatis subdelegatis nostris, potestatem omnimodam denegamus. ET SI cõtingat nos super prçmissis in aliquo procedere, de quo nobis potestatem omnimodã reseruamus, non intendimus propterea commissionem nostrã huiusmodi, in aliquo reuocare, nisi de reuocatione ipsa, specialem & expressam in literis nostris fecerimus mentionẽ. PRÆFATAS vero literas apostolicas, & hunc nostrum processum, ac omnia, & singula, huiusmodi negotium tangentia, volumus penes dictos Reuerendos & religiosos principales remanere, & non per vos, aut aliquem vestrum, seu quemcunque alium, ipsis inuitis, quomodolibet detineri. Contrarium vero facien. prçfatis nostris sententiis, prout in his scriptis, per nos latç sunt, prçfata sex dierum canonica monitione prçmissa, ipso facto volumus subiacere. Absolutionem vero omnium & singulorum, qui prçdictas nostras sententias incurrerint quo quomodo, nobis vel superiori nostro tantummodo reseruamus.

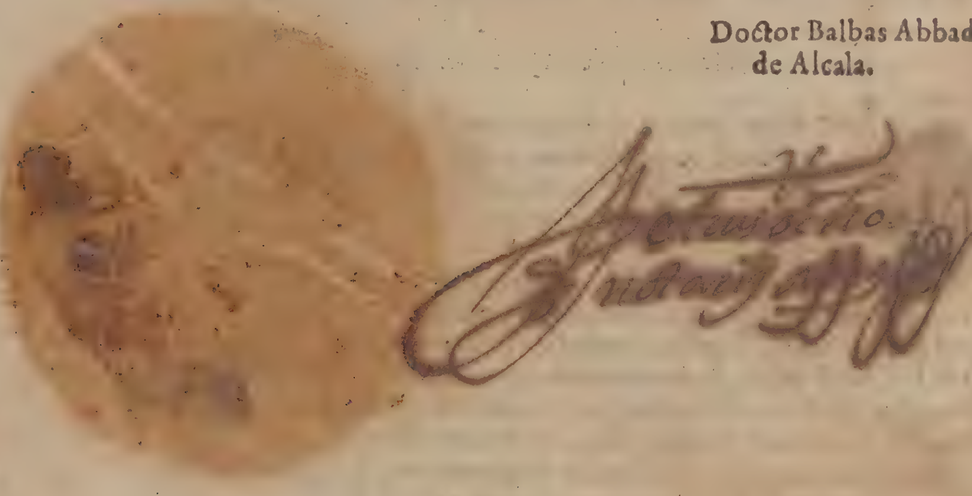
IN QVORVM omnium & singulorum fidem & testimoniũ prçmissorum, prçsentes literas, siue hoc prçsens publicum Processus instrumentum, exinde fieri, & per Notarium infrascriptum subscribi, sigillique nostri, quo in talibus vtimur, iussimus & fecimus appensione communiri.

Datum & actum Romç in çdibus nostris sub Anno a Natiuitate Domini millesimo, quingentesimo, sexagesimo octauo, indictione vndecima, die vero vigesima tertia Iunij Pontificatus prçlibati Sãctiss. in Christi patris, & domini nostri D. Pij diuina prouidentia Papç Quinti, Anno tertio. Prçsentibus ibidem discretis viris DD. Fabritio Galleto. & Pompeo Antonino eiusdem curiç nostrç Notarijs testibus ad prçmissa omnia, & singula vocatis, & rogatis.

Io. A. Curtus, Curiç causarum
Camerç Apostol. Notarius.

NOS D. Fernandus de Balbas, sacræ Theologię Doctor cõplutensis atque almę Ecclesię collegialis sanctorum Iusti & Pastoris martyrum nuncupatę Abbas, maiorq; cancelarius eiusdem vniuersitatis, omnibus & singulis, ad quos pręsens literarum apostolicarum exempla à sanctissimo D.N. Pio diuina clemẽtia Papa quinto, in gratiam atq; fauorem ordinum Mendicantium nuper collatum peruenerit, vna cum processu eisdem literis Apostolicis insertoIllustriss. ac Reuerendiss. D. Alexandri Riarij, protonotarij Apostolici, curię causarum camerę Apostolicę Auditoris, Iudicis atque executoris attestamur ac fidem facimus, quod trãsumptum ipsarum literarum apostolicarum cumpręfato processu Illustrissimi ac Reuerendissimi Alexandri Riarij pręhabiti proprio sigillo eiusdem & subscriptione publici Notarij Romanę curię absque detrimento vllius vel suspicionis vel noxię vidimus atque comprobauimus. Et quia ex parte admodum R. P. F. Francisci Vazquez Prouincialis ministri ordinis Minorum obseruantiũ, totius Prouincię Bęticę & Iliberiæ regni siue Granatę, pia & beneuola instantia requisiti fuerimus, has nostras impressas literas sigillo Capituli præfatę Ecclesię & manu notarij apostolici propria, pro omnibus cuiusuis status visuris, lecturis & audituris, præmunitas atque roboratas prout in publicis literis cõtinetur prorsus consignauimus. Dat. Compluti in nostri capituli sedibus. xxix. Ianuarij. Anno. 1569.

Doctor Balbas Abbad de Alcala.

...mpsit osanna filium

...rex laudis & angelica

...nim rex benedicte venit

...re laudat celitus omnis

...a creata simul ℣ Gloria

...palmis obviam venit

...vos canimus ecce tibi ℣ Gloria

...ia sanguinis alti. Hos

do o rex leonis & a cornibus unicornium humi-

litate m meam ℣ Deus deus meus respice ...

Omnipotens sempiterne deus: qui huma. Or.
no generi ad imitandum humi
litatis exemplum. salvatorem nostrum carnem
sumere & crucem subire fecisti: concede
propicius. ut & paciencie ipsius habere do
cumenta & resurrectionis consorcia me
reamur. Per eundem. Ad philipenses.

Fratres: Hoc sentite in vobis: quod & in
Christo Ihesu. Qui cum in forma dei
esset. non rapinam arbitratus est esse se
equalem deo: sed semetipsum exinanivit
formam servi accipiens. in similitudinem
... habitu inventus

u s re ci s eo

rde mei autem pene mo ti sunt

pe des pene effu si sunt gres

sus mei quia zelaui in pecca

toribus pacem peccato rum in

ui de ns Tractus.

Deu s deus meus

quare me dereli

in te sperave runt

℣. Ego

ho mo

abiectio plebis ℣.

me aspernaba

sunt labiis et mo

uit in domino

eum quoniam

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm